

**မြန်မာ : လွတ်လပ်စွာထုတ်ဖော်ပြောကြားခွင့်ကိုထိခိုက်စေသည့်
ကိစ္စရပ်များနှင့်စပ်လျဉ်းသည့်လတ်တလောဥပဒေရေးရာ
ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုများ ရှင်းလင်းချက်**

နိုဝင်ဘာလ ၂၀၂၀

Centre for Law and Democracy

info@law-democracy.org

+1 902 431-3688

www.law-democracy.org

ခြုံငုံသုံးသပ်ချက်

ဤမှတ်စုသည် ၂၀၂၀ ခုနှစ်အတွင်း မြန်မာနိုင်ငံအတွင်း လွတ်လပ်စွာထုတ်ဖော်ပြောကြားခွင့်ကို ထိခိုက်စေမှုများနှင့်ပတ်သက်ပြီး ဥပဒေရေးရာ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်လာမှုများကို သုံးသပ်ဖော်ပြပေးမည် ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် နိုင်ငံတကာ လူ့အခွင့်အရေးစံနှုန်းများနှင့် မည်မျှကိုက်ညီမှုရှိကြောင်းကိုလည်း အကျဉ်းချုပ်ဝေဖန်တင်ပြထားသည်။ သို့သော် တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးမှုများအပေါ် ပြည့်စုံသော ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာမှုများကို ဖော်ပြထားခြင်းမရှိပါ။ ထို့ကြောင့် ဤမှတ်စုသည် ပိုမိုစေ့စပ်သေချာသည့် လေ့လာဆန်းစစ်ခြင်းများကို ပြုလုပ်ရန် သို့မဟုတ် ထောက်ခံအားပေးမှုအတွက် အလားအလာရှိသည့် အစပြုခြင်းကို ပြုလုပ်နိုင်ရန် ကမ်းလှမ်းနေစဉ်ကာလအတွင်း အဓိကခေတ်ရေစီးကြောင်းနှင့် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုများကို အကျဉ်းချုပ်ဖော်ပြထားသည်။

ဤမှတ်စု၏ ပထမပိုင်းတွင် လွတ်လပ်စွာထုတ်ဖော်ပြောဆိုခွင့် အလေ့အထများကို ထိခိုက်စေသည့် မကြာသေးမီက မှ အသစ်တိုးတက်ဖြစ်ပေါ်လာသော covid နှင့်ပတ်သက်သည့် အကြောင်းအရာများ ကို ရှင်းလင်းဖော်ပြထားသည်။ ၊ ထိုအချက်များမှာ -

- မည်မျှတိကျစေကာမူ အထိတ်တလန့်ဖြစ်စေနိုင်သည့် ကူးစက်တတ်သောရောဂါများနှင့် ပတ်သက်သည့် သတင်းများ ဝေမျှခြင်း၊ လက်ခံရရှိခြင်း သို့မဟုတ် ထုတ်ဝေခြင်းတို့အား တားမြစ်သည့် ပြဌာန်းချက်များ ပါဝင်သော ကူးစက်တတ်သောရောဂါ တားဆီးကာကွယ်ရေးဥပဒေ မူသစ်ကို အဆိုပြုခြင်း
- COVID-19 တုန့်ပြန်မှုအတွက် တာဝန်ယူသည့် ကော်မတီနှစ်ရပ်ဖွဲ့စည်းခြင်း၊ ၎င်းတွင်အင်အားကြီးမားသည့် စစ်ရေးအရာပါဝင်နိုင်သည့် အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့နှင့် ထိတ်လန့်စရာဖြစ်စေရန် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် သတင်းမှားများဖြန့်ဖြူးသူများအား အရေးယူရန်လုပ်ပိုင်ခွင့်များပါဝင်သည်။
- ကူးစက်ရောဂါနှင့်ပတ်သက်သည့် သတင်းအချက်အလက်များကို ဖြန့်ဝေသည့် တည်ဆဲဥပဒေများကို ပြဌာန်းရန်ရည်ရွယ်သည့် ပြည်ထောင်စုနှင့်တိုင်းဒေသကြီးနှင့်ပြည်နယ်အဆင့်ရှိထုတ်ပြန်ချက်များ။
- ကပ်ရောဂါနှင့်သက်ဆိုင်သည့် အမိန့် ထုတ်ပြန်ချက်များကို မလိုက်နာသူများအား ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြစ်ဒဏ်များ ချမှတ်ခြင်း၊ ယခုအချိန်အထိ အဓိကအားဖြင့် လွတ်လပ်စွာထုတ်ဖော်ပြောကြားခွင့်ကို သွယ်ဝိုက်သက်ရောက်နိုင်သော quarantine ဝင်ခြင်း၊ ညမထွက်ရအမိန့် (သို့) လူထုစုဝေးမှုများကို ကန့်သတ်ခြင်းများနှင့် သက်ဆိုင်သည့် စည်းမျဉ်းများအတွက်ဖြစ်သည်။

ဒုတိယပိုင်းတွင် လက်ရှိ ဥပဒေရေးရာဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုများနှင့်ပတ်သက်ပြီး ဆွေးနွေးတင်ပြထားပါသည်။ အဆိုပါအချက်များတွင် ပါဝင်သည့် အကြောင်းအရာများမှာ-

- ပြည်ထောင်စုရွေးကောက်ပွဲကော်မရှင်၏ ကြေငြာချက်- နိုင်ငံရေးပါတီများအနေဖြင့် နိုင်ငံပိုင်ရုပ်သံထုတ်လွှင့်သည့် လိုင်းများတွင် ရွေးကောက်ပွဲဆိုင်ရာ မဲဆွယ်စည်းရုံးမှုများ ပြုလုပ်မည်ဆိုပါက ထုတ်လွှင့်ခြင်းမပြုမီ ရွေးကောက်ပွဲကော်မရှင်သို့ တင်ပြ အတည်ပြုချက်ရယူရမည်ဖြစ်ပြီး အဆိုပါ မဲဆွယ်စည်းရုံးမှုများတွင် နိုင်ငံအားရှုတ်ချခြင်း သို့မဟုတ်တရားဥပဒေစိုးမိုးမှုကို အနှောင့်အယှက်ဖြစ်စေသည့် ကြေငြာချက်များကဲ့သို့သော စည်းရုံးလှုံ့ဆော်ရေးများတွင် မည်သည့်အရာပါဝင်နိုင်သည် စသည့် ကန့်သတ်ချက်များစွာ ကို ထည့်သွင်းထားသည်။
- အမျိုးသားအဆင့်မှတ်တမ်းများနှင့် မော်ကွန်းတိုက်ဥပဒေသည် အကျိုးသက်ရောက်မှုရှိလာပြီး အစိုးရအဖွဲ့အတွင်း ပွင့်လင်းမြင်သာမှုထက် လျှို့ဝှက်ချက်များကို ပိုမိုတိုးမြှင့်စေခဲ့သည်။

- အမုန်းစကားနှင့်ပတ်သက်ပြီး နိုင်ငံတော်သမ္မတရုံးမှ ညွှန်ကြားချက်တွင် ဝန်ကြီးဌာနများ၊ ပြည်နယ်/တိုင်းဒေသကြီး အစိုးရအဖွဲ့များအနေဖြင့် အမုန်းစကားများကို တားဆီးကာကွယ်ရန် အတွက် ယေဘုယျအားဖြင့် စီမံထားရှိရန် လိုအပ်သည်။
- နိုင်ငံသားများ၏ လုံခြုံရေးနှင့် လုံခြုံရေးကို ကာကွယ်သည့်ဥပဒေကို ပြင်ဆင်ချက်တွင် ကိုယ်ရေးကိုယ်တာကိစ္စများနှင့် ဝ င်ရောက်စွက်ဖက်ခြင်းကို တားမြစ်သည့် သို့မဟုတ် ဂုဏ်သိက္ခာကိုထိခိုက်စေသည့်လုပ်ပိုင်ခွင့်အာဏာရှိသောအာဏာပိုင်များကိုတားမြစ်သည့်စည်းမျဉ်းများပါဝင်သည့် အကန့်အသတ်များ ရှိသည်။
- ကြိုဆိုရမည့် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုတစ်ခုမှာ အသံလွှင့်ဥပဒေအောက်တွင် ထုတ်လွှင့်မှုဥပဒေ၏ အဓိကစည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများကို ကိုင်တွယ်မည့် အမျိုးသား အသံလွှင့်ကောင်စီကို ခန့်အပ်နိုင်ရေးလမ်းကြောင်းတစ်ခုဖြစ်သည့် နည်းဥပဒေတစ်ရပ်ကို ပြဌာန်းနိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။
- ကော်မရှင်၏လွတ်လပ်ရေးအ တွက် အကာအကွယ်များသည် ပိုမိုအားကောင်းသွားနိုင်သော်လည်း လွတ်တော်သည် လွတ်လပ်သောဆက်သွယ်ရေးကို တရားဝင်ထိန်းသိမ်းသည့် အဖွဲ့အစည်းတစ်ရပ်ကို တည်ထောင်မည့် ဆက်သွယ်ရေးကော်မရှင် ဥပဒေကြမ်းရေးဆွဲရေးအတွက် တက်ကြွစွာ စဉ်းစားသုံးသပ်လျက်ရှိသည်။

နိဒါန်း

ဤမှတ်စုသည် ၂၀၂၀ ခုနှစ်အတွင်း မြန်မာနိုင်ငံအတွင်း လွတ်လပ်စွာထုတ်ဖော်ကြားခွင့်ကို တစ်နည်းနည်းဖြင့် အကျိုးသက်ရောက်စေမှုများနှင့်ပတ်သက်ပြီး ဥပဒေရေးရာ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်လာမှုများကို သုံးသပ်ဖော်ပြထားသည်။ အဓိကရည်မှန်းချက်မှာ စာဖတ်သူများအား ဤနယ်ပယ်အတွင်းတွင် ဖြစ်ပျက်နေသောအရာများအားလုံးကိုနားလည်နိုင်စေရန်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဤမှတ်စုသည် တိုးတက်မှုများ၏ အဓိကအကျိုးသက်ရောက်မှုများကို ယေဘုယျအားဖြင့် ဖော်ပြရန် သို့တည်းမဟုတ် လွတ်လပ်စွာထုတ်ဖော်ပြောဆိုခွင့်ထက် ဤနယ်ပယ်အတွင်း နိုင်ငံတကာ လူ့အခွင့်အရေးဆိုင်ရာစံနှုန်းများကို လိုက်နာရန်ပျက်ကွက်မှုအတွက် အသေးစိတ် လေ့လာဆန်းစစ်ခြင်းကို ဖော်ပြရန် ရည်ရွယ်သည်။

COVID-19 နှင့်သက်ဆိုင်သောဥပဒေရေးရာတိုးတက်မှုများ

မြန်မာနိုင်ငံသည် ကူးစက်ရောဂါကာကွယ်ခြင်းနှင့် ထိန်းချုပ်ခြင်းဥပဒေမူကြမ်းကို ထုတ်ပြန်ခဲ့ပြီး ၎င်းသည်မြန်မာနိုင်ငံ၏ COVID-19 တုံ့ပြန်မှုအများစုအတွက် တရားဝင် အခြေခံဖြစ်သည်။ လက်ရှိဥပဒေကို ၁၉၉၅ ခုနှစ်မှ စတင်ခဲ့သော်လည်း အစိုးရမှ အများပြည်သူနှင့်သက်ဆိုင်သော မှတ်ချက်များအတွက်ပြန်လည်ပြင်ဆင်ထားသောမူကြမ်းကိုဖေဖော်ဝါရီလတွင်ထုတ်ပြန်ခဲ့သည်။

ထို့နောက် ဥပဒေမူကြမ်းကို မေလက လွှတ်တော်တွင် တင်သွင်းခဲ့သည်။ အင်္ဂလိပ်ဘာသာသို့ ပြန်ဆိုထားခြင်း မရှိသေးသော်လည်း ဆင့်ပွား အစီရင်ခံစာများအရ ၎င်းသည်မြန်မာနိုင်ငံ၏ ရောဂါထိန်းချုပ်ရေးဥပဒေများကိုအရေးကြီးသောပြောင်းလဲမှုများပြုလုပ်လိမ့်မည်ဟုဖော်ပြသည်။

ထိုအထဲတွင် ဝေဖန်သုံးသပ်သူများကမူ အိမ်ထောင်စုများနှင့်အလုပ်ရှင်များ အနေဖြင့် မိမိတို့၏ဝန်းကျင်ရှိ

ကူးစက်တတ်သောရောဂါများကိုအစီရင်ခံရန်မဖြစ်မနေလိုအပ်ကြောင်းဝေဖန်ခဲ့သည်။

လွတ်လပ်စွာထုတ်ဖော်ပြောကြားခွင့်၏ ရှုထောင့်မှကြည့်လျှင် ဥပဒေမူကြမ်း၏ အခက်ခဲဆုံးသောအချက်မှာ အများပြည်သူအထိတ်တလန့်ဖြစ်စေသော သတင်းအချက်အလက် မျှဝေခြင်းကို တားမြစ်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ ဥပဒေမူကြမ်းသည် ထိတ်လန့်စရာဖြစ်စေသည့် ကူးစက်တတ်သော ရောဂါများနှင့်ပတ်သက်သည့်သတင်းများကို ရေးသား၊ ပြောဆို၊ လက်ခံရရှိသည် သို့မဟုတ် ထုတ်ဝေသူများအား ဒဏ်ငွေသို့မဟုတ်ခြောက်လအထိ ထောင်ဒဏ်ချမှတ်နိုင်သည်။

ဤပြဌာန်းချက်မူကြမ်းသည် အင်္ဂလိပ်ဘာသာစကားဖြင့် ရရှိနိုင်စော ရှင်းလင်းချက်မှတ်စုအပေါ်အခြေခံပြီး မည်သည့်ရည်ရွယ်ချက်ဟု သေသေချာချာ ဖော်ပြခြင်း မရှိပါ။ (ဆိုလိုသည်မှာတစ်စုံတစ်ဦးသည် ထိတ်လန့်မှုကိုဖန်တီးရန် ရည်ရွယ်ထားမှသာလျှင် သူသို့မဟုတ်သူမသည် ယင်းအတွက် ဥပဒေအရ တာဝန်ရှိသည်) ။ ယင်းသည် အချက်အလက်မှားယွင်းခြင်း၊ မမှန်ကန်ခြင်းတို့ ဖြစ်နေရန်လည်း မလိုအပ်ပဲ တိကျသော သတင်းအချက်အလက် ဖြစ်နေစေကာမူ ထိုသတင်းမျှဝေခြင်းကို အပြစ်ပေးနိုင်သည်။

၎င်းကို တိကျသောသတင်းအချက်အလက် မျှဝေခြင်းကို အာရုံစိုက်သည့် အခြားဥပဒေပြဌာန်းချက်များနှင့် နှိုင်းယှဉ်နိုင်သည်။ ဥပမာအားဖြင့် အမျိုးသားသဘာဝဘေးအန္တရာယ် စီမံခန့်ခွဲမှုဥပဒေပုဒ်မ ၂၇ တွင် သဘာဝဘေးအန္တရာယ်နှင့် ပတ်သက်၍ ပြည်သူလူထုအကြား ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်မှုဖြစ်စေရန် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် အခြားသူများအား သတင်းမှားပေးခြင်းကို တားမြစ်ထားပြီး ထောင်ဒဏ်တစ်နှစ်နှင့် / သို့မဟုတ် ဒဏ်ငွေအထိချမှတ်နိုင်သည်။

ဆက်သွယ်ရေးအက်ဥပဒေတွင်လည်း မရိုးသားသော ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် မမှန်ကန်သည့်သတင်းအချက်အလက်များကို ဆက်သွယ်ခြင်းအတွက် ထောင်ဒဏ် တစ်နှစ်နှင့် / သို့မဟုတ်ဒဏ်ငွေအထိချမှတ်နိုင်သည်။

စာဖြင့်ရေးသားသည့်အတိုင်း ပြဋ္ဌာန်းမည်ဆိုပါက ဥပဒေသစ်သည် တိကျမှန်ကန်သော သတင်းအချက်အလက်များအပါအဝင် ပြည်သူ့ကျန်းမာရေးဆိုင်ရာ သတင်းအချက်အလက်များ မျှဝေခြင်းကို ဥပဒေအရ တားမြစ်ထားသည်။ ထိုအချက်သည် အခက်အခဲ ကြီးကြီးမားမားဖြစ်စေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် မှန်ကန်သော သတင်းအချက်အလက်ဖြန့်ဝေခြင်းကို အထူးသဖြင့် ပြည်သူ့ကျန်းမာရေးအကြပ်အတည်းကာလအတွင်းတွင် အကာအကွယ်ပြုသင့်သည်။ အမှန်စင်စစ်၊ သတင်းမှားများကို မျှဝေလျှင်ပင် ယင်းကို မမှန်ကန်သော ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် လုပ်ဆောင်မှသာလျှင် တာဝန်ခံစေသင့်သည်။ တစ်စုံတစ်ယောက်သည် ကျန်းမာရေးဆိုင်ရာ အရေးပေါ်အခြေအနေတွင် သတင်းမှားများကို မသိပဲဖြစ်စေ၊ မမှန်ကန်သော ရည်ရွယ်ချက်မပါပဲဖြစ်စေ မျှဝေသည့် အခြေအနေမျိုးကို ကိုင်တွယ်ရာတွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေသည် အချိုးအစားမညီမျှသော ကိရိယာတစ်ခု ဖြစ်နေပေသည်။ ထိုပြဿနာကို ဖြေရှင်းနိုင်မည့် နည်းလမ်းများအနေဖြင့် အသိပညာပေးခြင်း၊ ဆိုရှယ်မီဒီယာအကောင့်များမှ အချက်အလက်များကို စစ်ဆေးခြင်းနှင့် ကျန်းမာရေးဆိုင်ရာ အခြေအနေများနှင့် ပတ်သက်သော သတင်းအချက်အလက်များကို သက်ဆိုင်ရာတာဝန်ရှိသူများမှာ တက်တက်ကြွကြွ ဖြန့်ဝေခြင်း စသည်တို့ ရှိနေပေသည်။

ကူးစက်ရောဂါဖြစ်ပွားနေစဉ် ကာလအတွင်း နောက်ထပ်အဓိကဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုတစ်ခုမှာ ပဋိပက္ခကိုတုန့်ပြန်ရန် ဖန်တီးထားသော အဖွဲ့အစည်းဆိုင်ရာ အဆောက်အအုံသစ်များဖြစ်သည်။ ၂၀၂၀ ခုနှစ် မတ်လ(၁၃)ရက်နေ့တွင် နိုင်ငံတော်သမ္မတ၏ ကြေငြာချက်အရ ဇန်နဝါရီလအတွင်းက ဖွဲ့စည်းခဲ့သော ကော်မတီထက် ပိုမိုစွမ်းဆောင်ရည်ရှိသည့် Coronavirus Disease 2019 (COVID-19) ကာကွယ်၊ ထိန်းချုပ်၊ ကုသရေးအမျိုးသားအဆင့် ဗဟိုကော်မတီကို ဖွဲ့စည်းခဲ့သည်။ ထို့နောက် ၂၀၂၀ ခုနှစ် မတ်လ (၃၀) ရက်နေ့တွင် COVID-19 ထိန်းချုပ်ရေးနှင့် အရေးပေါ်တုံ့ပြန်မှုကော်မတီကို ဖွဲ့စည်းခဲ့ပြီးမတ်လ ၁၃ ရက်တွင် ဖွဲ့စည်းခဲ့သည့် ကော်မတီနှင့်အပြိုင် လုပ်ဆောင်နေပုံရသည်။ နိုင်ငံတော်အတိုင်ပင်ခံ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည် ကြီးကြပ်ကွပ်ကဲသော မတ်လ(၁၃)ရက် ကော်မတီနှင့် မတူဘဲ မတ်လ (၃၀) ရက်ကော်မတီသည် ဒုတိယသမ္မတ၏ ကြီးကြပ်မှုအောက်တွင်ရှိပြီး စစ်ဘက်မှ ခန့်အပ်ထားသော အဖွဲ့ဝင်များ ပါဝင်သောကြောင့် စစ်တပ်သည် COVID-19 အား တုံ့ပြန်ခြင်းတွင် အရေးပါသော အခန်းကဏ္ဍမှ ပါဝင်လာသည်။ မတ်လ ၃၀ ရက်တွင် ထုတ်ပြန်ခဲ့သော အမိန့်သည်

ကော်မတီအား COVID-19 နှင့် သက်ဆိုင်သည့် စီမံခန့်ခွဲမှုများကို ဖက်ဒရယ်အဆင့်တွင် ဆောင်ရွက်ရန် လုပ်ပိုင်ခွင့်များပေးထားသည်။ ယင်းတွင်-

တည်ဆဲဥပဒေနှင့်အညီဆိုရှယ်မီဒီယာနှင့်နေရာအနှံ့အပြားမှပြည်သူလူထုအားအထိတ်တလန့်ဖြစ်စေရန်သတင်းအချက်အလက်များဖြန့်ဖြူးသောလူများအားအရေးယူဆောင်ရွက်ရန်။

၎င်းသည် ကော်မတီအား စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများ ချမှတ်ရန် လုပ်ပိုင်ခွင့်ပေးခြင်းမဟုတ်ဘဲ တည်ဆဲဥပဒေများကို အတည်ပြု ပြဋ္ဌာန်းရန်သာဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း ဤအထူးကော်မတီတွင် စစ်ရေးဩဇာလွှမ်းမိုးမှုကြီးမားသည့်အလျောက် တည်ဆဲဥပဒေများ၊ သတင်းအချက်အလက်ဆိုင်ရာ စည်းမျဉ်းများနှင့် ပတ်သက်ပြီး ပြဋ္ဌာန်းထားသည့်အပေါ် မည်သို့ လုပ်ဆောင်နေသည်ကို သိသိသာသာလွှမ်းမိုးနိုင်သည်။ ပြည်ထောင်စုကျန်းမာရေးဝန်ကြီးဌာန၊ တိုင်းဒေသကြီးနှင့် ပြည်နယ်အစိုးရများအပါအဝင် အခြားအာဏာပိုင်များကလည်း COVID-19 နှင့်သက်ဆိုင်သော သတင်းမှား သို့မဟုတ် ကောလာဟလများကို မျှဝေသူများသည် တရားဥပဒေအရ အရေးယူခြင်းခံရမည်ဟုကြေငြာခြင်းသို့မဟုတ်အမိန့်ထုတ်ပြန်ခြင်းကို ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ တစ်ဖန် ထပ်မံ၍ ၎င်းတို့သည် စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းအသစ်များကို ထုတ်ပြန်ရန်ရည်ရွယ်သည်ထက် လက်ရှိစည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများကို အတည်ပြုပြဋ္ဌာန်းပေးရန် ပို၍လိုလားကြောင်း ထုတ်ပြန်ချက်များ ပေါ်ပေါက်လာသည်။

အထက်တွင်ဖော်ပြထားသော COVID-19 ဆိုင်ရာ သတင်းအချက်အလက်များနှင့်ပတ်သက်၍ အချို့ကိစ္စများတွင် တိကျသော သတင်းအချက်အလက်များ ပါဝင်နေစေကာမူ မျှဝေမှုများကို တားမြစ်ချက်များသည် လွတ်လပ်စွာထုတ်ဖော်ပြောဆိုခွင့် ရှုထောင့်မှကြည့်လျှင် အလေးနက်ဆုံး ပြဿနာဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း ဤစည်းမျဉ်းများကို လိုက်နာစေသည့်နည်းလမ်းနှင့်လည်း သက်ဆိုင်သည်။ စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများကို မည်သို့အကောင်အထည်ဖော်မည်ကို သိသာထင်ရှားသည့် ဆုံးဖြတ်ချက်နှင့်အတူ လိုက်နာမှုမရှိခြင်းအတွက် ပြင်းထန်သောပြစ်ဒဏ်များချမှတ်ခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ လွတ်လပ်စွာထုတ်ဖော်ပြောကြားခွင့်ကို ကန့်သတ်ရန်အတွက် အကျပ်အတည်းတစ်ခုကို ဖန်တီးကာ တရားမျှတမှုအဖြစ်အသုံးပြုနိုင်သည်။ ကွဲပြားခြားနားစွာပြောရမည်ဆိုလျှင် ဤစည်းမျဉ်းများကို ချိုးဖောက်ခြင်းအတွက် ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြစ်ဒဏ်များသည် အချိုးအစားမညီမျှမှုဖြစ်လိမ့်မည်။ အကယ်၍ ဤစည်းမျဉ်းများကို သေသေချာချာ မကျင့်သုံးပါက အကျပ်အတည်းအပေါ် အစိုးရ၏တုန့်ပြန်မှုကို ဝေဖန်ခြင်း သို့မဟုတ် နိုင်ငံရေးဆိုင်ရာထုတ်ပြန်ချက်များကို ပစ်မှတ်ထားခြင်းခံရနိုင်သည်။ မတ်လ (၃၀)

ကော်မတီသည် စစ်တပ်အပေါ် မှီခိုနေရခြင်းကြောင့် စစ်ဘက်ရေးရာ အလွန်အကျွံ တုံ့ပြန်မှုများနှင့်ပတ်သက်ပြီး စိုးရိမ်ပူပန်မှုလည်း မြင့်တက်လျက်ရှိသည်။

COVID-19 ကူးစက်ရောဂါဖြစ်ပွားစဉ်ကာလအတွင်း အထူးသဖြင့် သက်ဆိုင်သောစည်းမျဉ်းများကို ချိုးဖောက်သည့်အတွက် ဥပဒေအရ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြစ်ဒဏ်များကို ချမှတ်လျက်ရှိသည်-

- ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၈၈ အရလူ့အသိုင်းအဝန်း၏ ကျန်းမာရေးဆိုင်ရာကိစ္စရပ်များအား အန္တရာယ်ဖြစ်စေနိုင်သည့် အမိန့်ကြော်ညာစာများ/ အမိန့်ညွှန်ကြားချက်များ ကို ကျူးလွန်ပါက ခြောက်လအထိထောင်ဒဏ်နှင့် / သို့မဟုတ်ဒဏ်ငွေအထိအပြစ်ပေးနိုင်သည်။
- သဘာဝဘေးအန္တရာယ် စီမံခန့်ခွဲမှုဥပဒေအရထုတ်ပြန်သော စည်းမျဉ်း၊ အမိန့်၊ အသိပေးချက်များမှ တားမြစ်ချက်ကိုချိုးဖောက်ခြင်းအား ထိုဥပဒေပုဒ်မ ၂၉ အရ တစ်နှစ်အထိထောင်ဒဏ်၊ ဒဏ်ငွေသို့မဟုတ် နှစ်မျိုးလုံးအပြစ်ပေးနိုင်သည်။
- ကူးစက်တတ်သောရောဂါများကို တားဆီးကာကွယ်ခြင်းနှင့် ထိန်းချုပ်ခြင်းဥပဒေအရ quarantine အမိန့်ကို ချိုးဖောက်ခြင်းအတွက် ခြောက်လအထိထောင်ဒဏ် သို့မဟုတ် ကျပ် ၅၀,၀၀၀ အထိဒဏ်ငွေဖြစ်စေ၊ ဒဏ်နှစ်ရပ်လုံးဖြစ်စေ ချမှတ်နိုင်သည်။

လက်တွေ့တွင်၊ ဤပြဌာန်းချက် (၃) ခုစလုံးသည် လူထုစုဝေးမှု၊ အခမ်းအနားများ ကျင်းပမှု သို့မဟုတ် ညမထွက်ရအမိန့်နှင့် quarantine အမိန့် ကိုချိုးဖောက်မှုများအတွက် လူတစ်ဦး ချင်းစီအား အရေးယူနိုင်ရန် အကျိုးဝင်နေသည်။ ယခုအချိန်အထိ COVID-19 အမိန့်များသည် လွတ်လပ်စွာထုတ်ဖော်ပြောဆိုခြင်းထက်လှုပ်ရှားမှုနှင့်စုဝေးမှုများကိုသာအဓိကအာရုံစိုက်နေပုံရသည်။

သို့သော်လည်း လွတ်လပ်စွာသွားလာလှုပ်ရှားခွင့်နှင့် စုဝေးခွင့်သည် လူ့အခွင့်အရေးဖြစ်ပြီး ၎င်းတို့သည် ကျန်းမာရေးဆိုင်ရာ အကြောင်းပြချက်များကြောင့် တရားဝင် ကန့်သတ်ထားခြင်းခံရလျှင်ပင် ထိုကန့်သတ်ချက်များအား အနီးကပ်စောင့်ကြည့်ရန်အရေးကြီးသည်။ COVID-19 ကို အခြေခံ၍ လွတ်လပ်စွာထုတ်ဖော်ပြောကြားခွင့်ကို ကန့်သတ်ထားသည့် မည်သည့်လုပ်ဆောင်မှုကိုမဆို စောင့်ကြည့်ခြင်းသည် အလွန်အရေးကြီးသည်။

အခြားသော လက်ရှိတိုးတက်မှုများ

နိုင်ငံရေးပါတီများ မဲဆွယ်စည်းရုံးရေးနှင့် ပတ်သက်၍ ပြည်ထောင်စုရွေးကောက်ပွဲကော်မရှင်၏ အကြောင်းကြားစာ

၂၀၂၀ ပြည့်နှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၂၃ ရက်နေ့တွင် ပြည်ထောင်စုရွေးကောက်ပွဲကော်မရှင် (UEC) သည် နိုင်ငံရေးပါတီများ၏ နိုင်ငံရေးမဲဆွယ်လှုပ်ရှားမှုများအား နိုင်ငံပိုင်ရေဒီယိုနှင့် ရုပ်မြင်သံကြားကွန်ရက်များမှ ထုတ်လွှင့်နိုင်ခွင့်ကို ထိန်းချုပ်သည့်သတိပေးချက် အမှတ် ၁၃၈/၂၀၂၀ ကိုထုတ်ပြန်ခဲ့သည်။ အဆိုပါ ကြေညာချက်အရ နိုင်ငံရေးပါတီများသည် ပြန်လည်တည်းဖြတ်ပြင်ဆင်ရန် ညွှန်ကြားချက်နှင့်အတူ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာနိုင်သည့် ၎င်းတို့၏ မဲဆွယ်စည်းရုံးရေး လက်စွဲစာအုပ်နှင့်တကွ ပြည်ထောင်စုရွေးကောက်ပွဲကော်မရှင်သို့ မဲဆွယ်စည်းရုံးမှု ထုတ်လွှင့်ခွင့်ကို တင်ပြရမည်ဖြစ်သည်။

ပါတီမှ ထုတ်လွှင့်သော သတင်းစကားများတွင် အောက်ဖော်ပြပါ စကားလုံးများ ပါဝင်ခြင်းမရှိစေရန် တားမြစ်ထားသည်-

- ပြည်ထောင်စု၏စည်းလုံးညီညွတ်မှု၊ တိုင်းရင်းသား စည်းလုံးညီညွတ်မှု သို့မဟုတ် အချုပ်အခြာအာဏာကို ထိခိုက်စေနိုင်ခြင်း
- လုံခြုံရေး၊ တရားဥပဒေစိုးမိုးရေး၊ ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့်တည်ငြိမ်ရေးကိုပျက်ပြားစေနိုင်ခြင်း
- တည်ဆဲဥပဒေများ သို့မဟုတ် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေကိုမလေးစားခြင်း
- နိုင်ငံတော်၏ ပုံရိပ်ကို ထိခိုက် မှေးမှိန်စေခြင်း
- တပ်မတော် ပြိုကွဲရာပြိုကွဲကြောင်း သို့မဟုတ် ရှုတ်ချခြင်း
- လူမျိုးရေး သို့မဟုတ် ဘာသာရေး ပဋိပက္ခ သို့မဟုတ် ဂုဏ်သိက္ခာနှင့် ကိုယ်ကျင့်တရားကို ထိခိုက်နစ်နာစေခြင်း
- ဘာသာရေးကို နိုင်ငံရေးအတွက် အသုံးပြုခြင်း
- ငြိမ်းချမ်းသော ပညာရေးဆိုင်ရာ လှုပ်ရှားမှုများကို အဟန့်အတားဖြစ်စေခြင်း
- အစိုးရ ဝန်ထမ်းများအားတာဝန်မထမ်းဆောင်ရန် (သို့) အစိုးရကိုဆန့်ကျင်ရန်တိုက်တွန်းခြင်း

ဤနေရာတွင် ပထမဦးဆုံးပြဿနာမှာ ကန့်သတ်ချက်အတော်များများကို ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် သတ်မှတ်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။ ဥပမာအားဖြင့် အစိုးရ၏စွမ်းဆောင်ရည်အပေါ် ပြင်းထန်သောဝေဖန်မှုများသည် “ နိုင်ငံ၏ဂုဏ်သိက္ခာကိုယိုယွင်းစေသည်ဟု” ယူဆနိုင်သည်။ အချို့သောကိစ္စရပ်များတွင် ကန့်သတ်ချက်များသည် အစိုးရနှင့်တပ်မတော်အား ဝေဖန်မှုအဖြစ် ရှုမြင်နိုင်သည်။ ၎င်းအချက်သည် ရွေးကောက်ပွဲမဲဆွယ်စည်းရုံးရေး ကာလအတွင်း အစိုးရ၏ ကိန်းဂဏန်းများနှင့် အဖွဲ့အစည်းများအားဝေဖန်မှုများကို ပိုမိုကာကွယ်ပေးသည့် နိုင်ငံတကာ

လူ့အခွင့်အရေးစံချိန်စံညွှန်းများနှင့် မကိုက်ညီပါ။ ဒုတိယအချက်အနေဖြင့် ပြည်ထောင်စုရွေးကောက်ပွဲကော်မရှင်အနေဖြင့် မဲဆွယ်စည်းရုံးရေးလက်စွဲစာအုပ်များနှင့် မိန့်ခွန်းများအပေါ် တင်းကြပ်စွာကိုင်တွယ်စိစစ်ခြင်းသည် နိုင်ငံရေးအရ ဆုံးဖြတ်ခြင်းဆိုင်ရာ ရပိုင်ခွင့်ကို ဖန်တီးပေးပြီး ပြည်ထောင်စုရွေးကောက်ပွဲကော်မရှင်၏ လုပ်ပိုင်ခွင့် အာဏာကို များစွာရရှိစေသည်။

အမျိုးသားမှတ်တမ်းနှင့်မော်ကွန်းတိုက်ဥပဒေ

မြန်မာနိုင်ငံတွင် ၂၀၁၉ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလက အမျိုးသားမှတ်တမ်းနှင့် မော်ကွန်းတိုက်ဥပဒေသစ်တစ်ရပ်ကို ပြဋ္ဌာန်းခဲ့ပြီး ယင်းသည် ၂၀၂၀ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလတွင် စတင်အာဏာတည်ခဲ့သည်။ သတင်းအချက်အလက်ရပိုင်ခွင့် အလေ့အထကို မြှင့်တင်ရန်ထက် လျှို့ဝှက်ချက်ကို မြှင့်တင်လိုသည့် ဥပဒေမူကြမ်း၏ သဘောထားကို မီးမောင်းထိုးပြသည့် ရှင်းလင်းချက်တစ်ရပ်ကို ၂၀၁၉ ခုနှစ် သြဂုတ်လအတွင်းက CLD မှထုတ်ဝေခဲ့သည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏မှတ်စုတွင် ဖော်ပြထားသော အထူးစိုးရိမ်မှုများမှာ -

- သတင်းအချက်အလက်အမျိုးအစား ခွဲခြားသည့်စနစ်သည် သတင်းအချက်အလက် အမျိုးအစားခွဲခြားရန် အချိန်များစွာ ယူထားသည်။ အမျိုးအစားခွဲလေးမျိုးအနက် သုံးခုသည်နှစ်ပေါင်း ၂၀ မှ ၃၀ နှစ်နှင့် စတုတ္ထတစ်ခုသည်ငါးနှစ် တာရှည်သည်။
- အမျိုးအစားခွဲခြားသည့်စနစ်အရ ပွင့်လင်းမြင်သာသော ခွဲခြားမှုစာရင်း မပြုလုပ်ရသေးသည့် သတင်းအချက်အလက်အားလုံးသည် အနည်းဆုံးသတ်မှတ်ထားသည့် ကာလတွင် အကျုံးဝင်လိမ့်မည်ဟု ထင်မှတ်ရသည်။
- ခွဲခြားမှုအဆင့်ကို ဆုံးဖြတ်ရာတွင် တာဝန်ရှိသူများအနေဖြင့် အရေးပါသော ဆုံးဖြတ်ချက်ချခွင့်ရှိသည်။
- လျှို့ဝှက်အဆင့်သတ်မှတ်ထားခြင်းမရှိသည့် စာရွက်စာတမ်းများကိုပင် ကြည့်ရှုနိုင်ခွင့် ပေးနိုင်သည့် ဥပဒေကို ထုတ်ပြန်နိုင်ခြင်းမရှိပါ။
- ဥပဒေသည် အားကောင်းသော ပြည်သူ့အကျိုးစီးပွားကို ကျော်လွန်နိုင်မှု ကင်းမဲ့သည်။ အကယ်၍ ပြည်သူများသည် စာရွက်စာတမ်းများကို သိမ်းထားခြင်းထက် ကြည့်ရှုရန် ပိုမိုစိတ်ဝင်စားပါက ယင်းစာရွက်စာတမ်းများကို ထုတ်ဖော်ရန် လိုအပ်သည်။

လက်ရှိ သက်ရောက်မှုရှိနေသည့် နောက်ဆုံးမူကြမ်းသည် CLD မှ ဆန်းစစ်ချက်ပြုလုပ်ထားသော မူကြမ်းနှင့် အလွန်ဆင်တူနေသည်။ ပြောင်းလဲမှု အနည်းငယ်ရှိကြောင်း ဆင့်ပွားအစီရင်ခံစာများအရ သိရှိရသည်။ အပြုသဘောအားဖြင့် ဆိုရသော် ပြည်သူ့အားဏာပိုင်များအနေဖြင့် စာရွက်စာတမ်းများကို

ထုတ်ဖော်ရန် ငြင်းဆန်နေဆဲဖြစ်သော်လည်း ခွဲခြားသည်ကာလပြီးဆုံးသည့်နောက်တွင် စာရွက်စာတမ်းများကို အများပြည်သူလက်လှမ်းမီရေးအတွက် ခိုင်မာအားကောင်းမှုမရှိသော ယူဆချက်တစ်ရပ်ကို ဖြည့်စွက်ခဲ့သည်။ အပြုသဘော အားနည်းသည့်ဘက်မှကြည့်လျှင် ဥပဒေအရဒဏ်ငွေတိုးမြှင့်ခြင်းနှင့်လျှို့ဝှက်စာရွက်စာတမ်းများကိုခွင့်ပြုချက်မရှိဘဲကြည့်ရှုခြင်းသို့မဟုတ် ကူးယူခြင်း၊ ထောင်ဒဏ်နှင့် / သို့မဟုတ် ဒဏ်ငွေများဖြင့်အပြစ်ပေးခြင်း စသည့်ပြစ်မှုများကို ဖြစ်ပေါ်စေသည်။ ဤပြစ်မှုများသည် လိုအပ်သည့် အထူးရည်ရွယ်ချက်တစ်ခု မပါဝင်သောကြောင့် အထူးစိုးရိမ်ဖွယ်ရာဖြစ်သည်။ ဆိုလိုသည်မှာ စာရွက်စာတမ်းများကို အမျိုးအစားခွဲခြားထားခြင်းကိုပင် မသိသောသူများသည် အရေးယူခြင်းခံရနိုင်သည်။ ဤစည်းမျဉ်းသည် လျှို့ဝှက်သတင်းအချက်အလက် ပေါက်ကြားမှုကို ရိုးရိုးတန်းတန်း လက်ခံရရှိသည့် ဂျာနယ်လစ်များကဲ့သို့သော သူများကိုပင် အကာအကွယ်ပေးနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။

ခြုံငုံသုံးသပ်ရလျှင် ဤဥပဒေကို ပြဋ္ဌာန်းလိုက်ခြင်းသည် အစိုးရအနေဖြင့် သတင်းအချက်အလက်ရယူပိုင်ခွင့် ဥပဒေကို အလျင်အမြန် ပြဋ္ဌာန်းရန် ပိုမိုအရေးကြီးကြောင်း ပြသနေသည်။ ၎င်းသည် အများပြည်သူဆိုင်ရာအာဏာပိုင်များ၏ သတင်းအချက်အလက်များကိုရယူခွင့်အတွက် အစိုးရမှသိမ်းဆည်းထားသော သတင်းအချက်အလက်သည် လျှို့ဝှက်ဖြစ်သည်ဟူသော လက်ရှိမူလယူဆချက်ကို အစားထိုးရန် တရားဝင်အခွင့်အရေးကိုဖန်တီးလိမ့်မည်ဖြစ်သည်။

အမုန်းစကားဆိုင်ရာ ညွှန်ကြားချက်

နိုင်ငံတော်သမ္မတရုံးသည် ၂၀၂၀ ခုနှစ် ဧပြီလ ၂၀ ရက်နေ့တွင် အမုန်းစကားများ တားဆီးရေးညွှန်ကြားချက်အမှတ် ၃/၂၀၂၀ ကိုထုတ်ပြန်ခဲ့သည်။ ၎င်းသည် “ ခွဲခြားဆက်ဆံမှုများနှင့် အကြမ်းဖက်မှုများကို ဦးတည်စေနိုင်သည့်” အမုန်းစကားများနှင့် ဖြစ်နိုင်ချေရှိသော သက်ရောက်မှုများကိုရှုတ်ချပြီး “ ဂုဏ်သိက္ခာရှိစွာဖြင့် နေထိုင်ရန်နှင့် ငြိမ်းချမ်းပြီး သဟဇာတဖြစ်သော လူ့အဖွဲ့အစည်းကိုတည်ဆောက်ရန်ကျွန်ုပ်တို့၏ရည်မှန်းချက်များကို” ပျက်ပြားစေနိုင်သည်။ ဝန်ကြီးဌာနများနှင့် ပြည်နယ်နှင့် တိုင်းဒေသကြီးအစိုးရအဖွဲ့များထံသို့ ဝန်ထမ်းများအပြင် ၎င်းတို့ဒေသရှိ ဒေသခံများအား အမုန်းစကားပုံစံအမျိုးမျိုးကို ရှုတ်ချရန်နှင့် တားဆီးနိုင်ရေးအတွက် ဖြစ်နိုင်ခြေရှိသည့် ဆောင်ရွက်စီမံမှုများကို အမုန်းစကားဆန့်ကျင်ရေးလှုပ်ရှားမှုအသွင် ဆောင်ရွက်ရာတွင်

ပါဝင်အားပေးရန် ညွှန်ကြားထားသည်။ ၎င်းတို့အနေဖြင့် ညွှန်ကြားချက်အတိုင်း ဆောင်ရွက်စီမံထားမှုများကို ပြန်လည် တင်ပြအစီရင်ခံရန်လိုအပ်သည်။ အဆိုပါညွှန်ကြားချက်အရ အမုန်းစကားဆိုသည်မှာ “ ဘာသာရေး၊ လူမျိုးရေး၊ လူမျိုးရေး၊ လူမျိုး၊ ကျား/မသို့မဟုတ် အခြားအမှတ်အသားအချက်များအပေါ် အခြေခံ၍ လူတစ် ဦး သို့မဟုတ် အုပ်စုတစ်စုအပေါ်ရန်လိုမုန်းတီးမှုကိုထုတ်ဖော်ပြောဆိုခြင်းနှင့် အကြမ်းဖက်မှုကို လှုံ့ဆော်မှုသည် အမုန်းတရားကို ဖြစ်ပေါ်စေသည်”ဟု သတ်မှတ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

မြန်မာနိုင်ငံအတွက် ကြီးမားသော ပြဿနာဖြစ်သည့် အမုန်းစကား တိုက်ဖျက်ရေးအတွက် အရေးကြီးသောမူဝါဒအချက်ပြမှုကို ကိုယ်စားပြုသောကြောင့် ဤလမ်းညွှန်ချက်ကိုကြိုဆိုနိုင်သည်။ တစ်ချိန်ထဲမှာပင် အသုံးပြုထားသည့် အချို့စကားလုံး အသုံးအနှုန်းများသည် ရှင်းလင်းမှုမရှိသောကြောင့် ပြဿနာလည်း ဖြစ်လာနိုင်သည်။

ဤညွှန်ကြားချက်သည် အမုန်းစကားများအတွက် ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြစ်ဒဏ်များကို ဖန်တီးထားခြင်း မရှိပါ။ နိုင်ငံတကာ ဥပဒေအရ အမုန်းစကားပြောဆိုရာတွင် ခွဲခြားဆက်ဆံမှု၊ မုန်းတီးမှုနှင့် အကြမ်းဖက်မှုများကို ရည်ရွယ်ချက်ရှိရှိ လှုံ့ဆော်သည့်မိန့်ခွန်းကိုသာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြစ်ဒဏ်များသက်ရောက်စေရမည်ဖြစ်သည်။ ဤထက်ကျော်လွန်သောရာဇဝတ်မှုဆိုင်ရာ အမုန်းစကားပြောဆိုမှု စည်းမျဉ်းများသည် လူမျိုးရေးခွဲခြားမှုရှိသော်လည်း အမုန်းစကားများအဆင့်ဟု သတ်မှတ်နိုင်လောက်သည့် အဆင့်မရောက်နိုင်သည့် မိန့်ခွန်းအားအချိုးအစားမမျှစွာ ကန့်သတ်ထားလိမ့်မည်ဖြစ်သည်။

ညွှန်ကြားချက်သည် အဓိကအားဖြင့် စီမံခန့်ခွဲမှုဆိုင်ရာအရေးယူမှုများကို အဓိကထားသောကြောင့် ရာဇဝတ်မှုအမုန်းစကားပြောဆိုမှုဆိုင်ရာ စည်းမျဉ်းများအပေါ် နိုင်ငံတကာဥပဒေစံချိန်စံညွှန်းများနှင့် သင့်လျော်မှုမရှိပါ။ အမှန်စင်စစ် ပြည်သူ့အာဏာပိုင်များနှင့်အရာရှိများသည် ပညာရေးကဲ့သို့သော အခြားလူမှုရေးလုပ်ဆောင်မှုများကို ရှုတ်ချပြစ်တင်ရန်နှင့် ညွှန်ကြားချက်တွင် ပါဝင်သော လူမျိုးရေးခွဲခြားမှုမိန့်ခွန်းများကို တိုက်ဖျက်ရန်အရေးကြီးသည်။ သို့သော်လည်း ကျွန်ုပ်တို့အနေဖြင့် သတိပြုရမည်မှာ နိုင်ငံတကာဥပဒေအရ အမုန်းစကားဆိုရာ အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုချက်ထက် ကျော်လွန်နေခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ဥပမာအားဖြင့် တစ်ဦးချင်းစီနှင့် အုပ်စုများကိုကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချခြင်း (သို့) ရန်လိုမှုများသည် မုန်းတီးမှုကိုလှုံ့ဆော်ခြင်းထက် များစွာကျယ်ပြန့်သည်။

အကောင်အထည်ဖော်သည့် အဖွဲ့များ၏ဆောင်ရွက်ချက်များသည် လူမှုရေးထက်ကျော်လွန်ပြီး လွတ်လပ်စွာထုတ်ဖော်ပြောကြားခွင့်ကိုတားဆီးရန် နိုင်ငံတော်၏စွမ်းအားကိုမြှင့်တင်လျှင် ၎င်းသည်ပြဿနာ ဖြစ်လာနိုင်သည့် အချက်ဖြစ်သည်။ ညွှန်ကြားချက်တွင် အကောင်အထည်ဖော်ဆောင်ရွက်ရမည့် ဝန်ကြီးဌာနများနှင့် အစိုးရအဖွဲ့များအတွက် ကျန်ရှိနေသော

မည်သည့်အစီအမံကို ဆောင်ရွက်ရမည်ဆိုသည်ကို ရှင်းလင်းစွာ ဖော်ပြထားခြင်း မရှိသည့်အတွက် အန္တရာယ်ရှိသည်။ထို့အပြင် ညွှန်ကြားချက်တွင် အကောင်အထည်ဖော်မည့်အဖွဲ့များကို အမုန်းစကားအားရှုတ်ချရန်နှင့် တားဆီးရန်တောင်းဆိုခြင်းက ဤအန္တရာယ်ကိုပိုမိုဆိုးရွားစေသည်။ လူမျိုးရေးခွဲခြားမှုမိန့်ခွန်းအား တိုက်ဖျက်ရန် လူမှုရေးအစီအမံများထက် ကြိုတင်ကာကွယ်ရေး အစီအမံသည် မိန့်ခွန်းများအား တားမြစ်ခြင်း၏ လက္ခဏာများကိုအလွယ်တကူရယူနိုင်စေသည်။

ဤအရာကိုကာကွယ်ရန်အတွက် အကောင်အထည်ဖော်ရေးအဖွဲ့များသည် ညွှန်ကြားချက်ကို အကောင်အထည်ဖော်ရန်အတွက် သူတို့ပြုလုပ်ခဲ့သည့် အစီအမံများအကြောင်း လူသိရှင်ကြားထုတ်ပြန်ရန် ကျွန်ုပ်တို့အကြံပြုပါသည်။၎င်းသည် ထုတ်ပေးသောသမ္မတရုံးကဲ့သို့သော ဗဟိုအာဏာပိုင်များအတွက် ဝန်ကြီးဌာနများနှင့် တိုင်းဒေသကြီး / ပြည်နယ်အစိုးရများက လူမျိုးရေးခွဲခြားမှုများကိုနှိမ်နင်းရန်အတွက် မျှော်လင့်ထားသည့် သတ်သတ်မှတ်မှတ် ဆောင်ရွက်ချက်များကို လမ်းညွှန်ပေးရန်နှင့် မူဝါဒကို နိုင်ငံတကာ လွတ်လပ်စွာထုတ်ဖော်ပြောဆိုခွင့် စံနှုန်းများနှင့်အညီ အကောင်အထည်ဖော်သင့်ကြောင်း အတည်ပြုရန်လည်းအသုံးဝင်လိမ့်မည်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် အမုန်းစကားဆိုင်ရာဥပဒေမူကြမ်းသည် ရှေ့ဆက်လက်တိုးတက်နေသည်ဟု ဆိုရသော်လည်း မူကြမ်းအားလွှတ်တော်တွင် တက်ကြွစွာထည့်သွင်းစဉ်းစားခြင်းနှင့် လက်ရှိမူကြမ်းအား လူသိရှင်ကြားဝေမျှခြင်းရှိမရှိ ဆိုသည်မှာ ရှင်းလင်းခြင်းမရှိပေ။ အမုန်းစကားဆိုင်ရာ ဥပဒေအား အများပြည်သူမှ ပြန်လည်သုံးသပ်ခြင်းသည်အလွန်အရေးကြီးသည်။ ထိုသို့သောဥပဒေသည် လွတ်လပ်စွာထုတ်ဖော်ပြောကြားခွင့်ကို ကန့်သတ်ခြင်းနှင့် အမုန်းစကားဆိုင်ရာဥပဒေအား တားမြစ်ခြင်းနှင့် လွတ်လပ်စွာထုတ်ဖော်ပြောကြားခွင့်ကို လေးစားလိုက်နာခြင်းတို့အကြား သင့်လျော်သောဟန်ချက်ညီစေရန် စိန်ခေါ်မှုများကိုဖော်ပြထားသည်။

နိုင်ငံသားများ၏လုံခြုံရေးနှင့်လုံခြုံရေးကိုကာကွယ်ရန်ဥပဒေကိုပြင်ဆင်ခြင်း

၂၀၂၀ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ ၂၈ ရက်တွင် လွှတ်တော်သည် နိုင်ငံသားများ၏လုံခြုံရေးနှင့် လုံခြုံရေးကိုကာကွယ်ရန်ဥပဒေကိုပြင်ဆင်ခဲ့သည်။ အကယ်၍ ၎င်းတို့သည် တည်ဆဲဥပဒေ သို့မဟုတ် အမိန့် သို့မဟုတ် ပြည်ထောင်စုအစိုးရအဖွဲ့၏ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် ပျက်ကွက်ခွင့် ရယူပါကဥပဒေအရ

အရေးယူမှုအမျိုးမျိုးကို တားမြစ်ထားသည်။ ထိုပြစ်မှုများကို ခြောက်လနှင့်သုံးနှစ်ကြား ထောင်ဒဏ် ချမှတ်ခြင်းနှင့်ဒဏ်ငွေချမှတ်ခြင်း ပြုလုပ်နိုင်သည်။

တားမြစ်ထားသောလုပ်ရပ်များတွင် အခြားသူများ၏ဂုဏ်သိက္ခာကိုရှုတ်ချခြင်း သို့မဟုတ် ထိခိုက်စေခြင်းတို့ပါဝင်သည်။ မှတ်သားဖွယ်ကောင်းသည်မှာ မြန်မာနိုင်ငံတွင် အသရေဖျက်မှုကို တားမြစ်သည့်အခြားစည်းမျဉ်းများ (ဆိုလိုသည်မှာ ရှုတ်ချဂုဏ်ဖျက်ခြင်း သို့မဟုတ် ဂုဏ်သတင်းကိုထိခိုက်စေခြင်း) ရှိခြင်းကြောင့် ၎င်းနှင့်ပတ်သက်၍ အခြားစည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများ မလိုအပ်ပါ။ ထို့အပြင် နိုင်ငံတကာလူ့အခွင့်အရေးအာမခံချက်အရ အသရေဖျက်မှုအတွက် ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ခြင်းသည် မသင့်လျော်ပဲ အသရေဖျက်မှုဆိုင်ရာ စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများကို အမှန်တကယ်မရှိသည့် အမှန်တရားကဲ့သို့သော အရာမျိုးဖြင့် အကာအကွယ်ပြုရမည်။

ယခင်က သီးသန့်ဖြစ်မှုဥပဒေပါတားမြစ်ချက်များသည် လူတိုင်းအတွက် သက်ရောက်ခဲ့သော်လည်း ဩဂုတ်လပြင်ဆင်ချက်များအရ ယခုအဆိုပါတားမြစ်ချက်များသည် “တရားဝင် တာဝန်ဝတ္တရားများကို ပိုင်ဆိုင်သည့် အခွင့်အာဏာကိုပိုင်ဆိုင်သူ”များအတွက်သာ ကျင့်သုံးသည်။ ဤအချက်သည် ဥပဒေ၏သက်ရောက်မှုကို သိသိသာသာကျဉ်းမြောင်းစေပြီး ၎င်းတို့၏လုပ်ပိုင်ခွင့်ကို အလွဲသုံးစားပြုသော အစိုးရအရာရှိများကိုသာ ကာကွယ်ပေးလိမ့်မည်။

ဆိုလိုသည်မှာ သာမန်နိုင်ငံသားများအား အခြားသူများ၏အပြုအမူနှင့် ပတ်သက်၍ ဝေဖန်မှုများ သို့မဟုတ် ဝေဖန်သုံးသပ်ချက်များ မပြုလုပ်ရန်တားမြစ်တော့မည်မဟုတ်ဟုဆိုလျှင် ၎င်းသည် အပြုသဘောဆောင်သည့် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုဖြစ်သည်။ အခြားဥပဒေများက သာမန်နိုင်ငံသားများအား အသရေဖျက်မှုကိုရာဇဝတ်မှုအဖြစ် သတ်မှတ်ဆဲဖြစ်သော်လည်း သီးခြားလွတ်လပ်ခွင့်ဥပဒေတွင် အသရေဖျက်မှုပြဌာန်းချက်သည် နိုင်ငံရေးအတိုက်အခံများကို ပစ်မှတ်ထားရန် သို့မဟုတ် ပုဂ္ဂိုလ်ရေးလက်စားချေရန် ကြိုးစားသူများအကြား ရေပန်းစားလာခဲ့သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အသရေဖျက်မှုဆိုင်ရာ စည်းမျဉ်းသည် အာမခံပေးနိုင်သောအမှု မဟုတ်သည့်အတွက် နောက်ဆုံးတွင် အပြစ်မရှိကြောင်း ဖော်ထုတ်တွေ့ရှိသည်အထိ စုံစမ်းစစ်ဆေးနေချိန်နှင့် ရုံးတင်စစ်ဆေးနေသည့် အချိန်ကာလအတွင်း ထောင်ထဲတွင် ကာလအတန်ကြာ အကျဉ်းကျခံရ၍ဖြစ်သည်။ ဆန့်ကျင်ဘက်အနေဖြင့် ဆက်သွယ်ရေးအက်ဥပဒေတွင် အလားတူပြဌာန်းချက်အား ၂၀၁၇ ခုနှစ်တွင် အသရေဖျက်မှုအား အာမခံပေးနိုင်သည့် အမှုအဖြစ်ပြင်ဆင်ခဲ့သည်။ မူလကသီးသန့်တည်ရှိမှုဥပဒေကို ပြင်ဆင်ရန်အဆိုပြုထားသော ပြင်ဆင်မှုများသည် ဥပဒေအရချိုးဖောက်မှုများကို ဖြစ်စေနိုင်သော်လည်း နောက်ဆုံးတွင်အတည်ပြုလိုက်သော ပြင်ဆင်ချက်သည် အသရေဖျက်မှုကို ဥပဒေတစ်ခုအနေဖြင့် အသုံးပြုခြင်းကို ကန့်သတ်ခြင်းဖြင့် အလားတူအကျိုးသက်ရောက်မှု ရှိသင့်သည်။

အခြားတစ်ဖက်တွင်၊ အချို့သောပုဂ္ဂလိကကျူးကျော်မှုများကို တားမြစ်ထားသည့်တိုင် မြန်မာနိုင်ငံဥပဒေတွင် သီးသန့်တည်ရှိမှုကိုယေဘုယျအားဖြင့် ကာကွယ်မှုမရှိပါ။ ထို့ကြောင့် သီးသန့်လုံခြုံရေးဥပဒေက အာဏာပိုင်များအား ကန့်သတ်ချက်ရာတွင် လူတစ်ဦး ချင်းစီအား ၎င်းတို့၏ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ကိစ္စများကို ကံဆိုးသော သာမန်နိုင်ငံသားများနှင့် ကော်ပိုရေးရှင်းဆိုင်ရာအဖွဲ့ဝင်များထံမှ တိုက်ခိုက်မှုများကို ဆန့်ကျင်ရန် အရေးကြီးသော ကာကွယ်မှုများမှ ပိတ်ပင်ထားသည်။ ဤဥပဒေသည် လွတ်လပ်စွာသွားလာလှုပ်ရှားခွင့်၊ နေထိုင်ခွင့်နှင့်ပြောဆိုခွင့် အပါအဝင် သီးသန့်တည်ရှိမှုဟု သတ်မှတ်သော်လည်း အမှန်တကယ် သီးသန့်မဟုတ်ကြောင်း သတိပြုမိနိုင်ပါသည်။ သို့သော် ဥပဒေ၏ တိတိကျကျ တားမြစ်ချက်များဖြစ်သော ဥပမာနေထိုင်ရာတည်နေရာကိုရှာဖွေခြင်း၊ ဆက်သွယ်ခြင်းကို ကြားဖြတ်ခြင်းနှင့် ကိုယ်ရေးကိုယ်တာနှင့် မိသားစုကိစ္စရပ်များတွင် ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ခြင်းတို့သည် အရေးကြီးသော သီးသန့်လုံခြုံရေး ကာကွယ်မှုများဖြစ်သည်။ ယေဘုယျအားဖြင့်ဆိုသော် သီးသန့်တည်ရှိမှုကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ရှင်းလင်းပြတ်သားသော အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုချက်သည် ဥပဒေကိုတိုးတက်ကောင်းမွန်စေမည် ဖြစ်သည်။ ယေဘုယျအားဖြင့် ပုဂ္ဂလိကဥပဒေသည် သီးသန့်ဖြစ်တည်မှုကိုကာကွယ်သည့် နည်းလမ်းနှင့် ပတ်သက်၍ ကြီးမားသောပြဿနာများရှိသည်။ ဥပဒေအရပြင်ဆင်မှုများမတိုင်မီနှင့်ပြီးနောက်တွင်ပါဥပဒေ၏ခြုံငုံ ဖော်ပြထားသောပြစ်မှုများသည် သီးသန့်ဖြစ်တည်မှု ကိုကာကွယ်ရန်အလွန် ကိုးရီးကားရားနိုင်သော ချဉ်းကပ်မှုဖြစ်သည်။ ထို့အပြင် ဤတားမြစ်ချက်များကို ကျော်လွှားရန်အတွက် ပြည်ထောင်စုအစိုးရအဖွဲ့၏ခွင့်ပြုချက် လိုအပ်သည် ဆိုသောကြောင့် ပေးထားသောကာကွယ်မှုသည် အလွန်အမင်းကန့်သတ် ရှိနေသည်။ သီးသန့်ဖြစ်တည်မှုကို ကာကွယ်ရန် သင့်လျော်သောချဉ်းကပ်မှုကို ကိုယ်စားပြုရန်အတွက် ဥပဒေကို အဓိကပြင်ဆင်မှုများပြုလုပ်ရန် လိုအပ်သည်။အမှန်စစ်စစ် လိုအပ်သည့်အချက်အလက်များမှာ ကိုယ်ရေးအချက်အလက်များနှင့် သီးသန့်ဖြစ်တည်မှုကို ကာကွယ်ရန် လိုက်လျောညီထွေဖြစ်သည့် ပြည့်စုံသော ဥပဒေဖြစ်သည်။

ရှုပ်သံထုတ်လွှင့်မှုနည်းဥပဒေအားလိုက်နာဆောင်ရွက်ခြင်း

နောက်ဆုံးတွင် မြန်မာနိုင်ငံအစိုးရသည် ၂၀၁၅ ခုနှစ်က ပြဌာန်းခဲ့သည့် ရှုပ်သံလွှင့်ဥပဒေအောက်ရှိ နည်းဥပဒေကို ၂၀၂၀ ခုနှစ်အောက်တိုဘာလက ပြဌာန်းခဲ့သည်။ ယင်းသည်အသံလွှင့်ဌာနဥပဒေကို

အကောင်အထည်ဖော်ရန်အတွက် မရှိမဖြစ်လိုအပ်သော လိုအပ်ချက်တစ်ခုဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် အသံလွှင့်ဥပဒေအောက်ရှိ အဓိကစည်းကမ်းထိန်းသိမ်းရေးအဖွဲ့ဖြစ်သည့် အမျိုးသားအသံလွှင့်ကောင်စီကို ခန့်အပ်နိုင်ရန်အတွက် စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများ ချမှတ်နိုင်ရန်လိုအပ်သည်။ ဥပဒေအရ ကောင်စီသည် ရုပ်မြင်သံကြားထုတ်လွှင့်သူများကို လိုင်စင်ထုတ်ပေးခြင်း (နှင့်ရုတ်သိမ်းခြင်း) နှင့်ရုပ်မြင်သံကြားထုတ်လွှင့်သူများအတွက် ကျင့်ဝတ်များအပါအဝင် အကြောင်းအရာများနှင့် သက်ဆိုင်သော စံချိန်စံညွှန်းများ ချမှတ်ပေးခြင်းစသည့် လုပ်ငန်းများကိုဆောင်ရွက်ရန် တာဝန်ရှိသည်။

ရုပ်မြင်သံကြားထုတ်လွှင့်မှုဆိုင်ရာ နည်းဥပဒေများအရ အခြားအရာများအပြင် ရုပ်သံလွှင့်ဥပဒေတွင် ဖော်ပြထားသော ကောင်စီဝင်များအား ခန့်အပ်ခြင်းဆိုင်ရာ လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများကို အသေးစိတ်ဖော်ပြထားသည်။ နောက်တစ်ဆင့်မှာ ကောင်စီကို အမှန်တကယ် ခန့်အပ်ခြင်းဖြစ်သည်။ အသံလွှင့်ဥပဒေက " ကောင်စီသည် အစိုးရအာဏာပိုင်များ၊ ရေဒီယိုနှင့် ရုပ်မြင်သံကြား အစီအစဉ်များကို စီစဉ် ထုတ်လုပ် ထုတ်လွှင့်ရာတွင် ဥပဒေအရဖြစ်စေ၊ သဘာဝအရဖြစ်စေ ပါဝင်နေသော သူများနှင့် လွတ်ကင်းပြီး ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရှိရမည်"ဟု ပြဌာန်းထားသည်။ ကောင်စီဝင်များသည် ၎င်းတို့၏ လုပ်ငန်းဆောင်တာများကို ဆောင်ရွက်ရာတွင် "လွတ်လပ်ပြီး ဘက်မလိုက်သူများဖြစ်ရန်" လည်းလိုအပ်သည်။ ကောင်စီဝင်များအဖြစ် ခန့်အပ်ခြင်းခံရသည့်အတွက် ဤပြဌာန်းချက်များကို လက်တွေ့တွင် လေးစားလိုက်နာရန် အလွန်အရေးကြီးပေသည်။

ဆက်သွယ်ရေးကော်မရှင်ဥပဒေကြမ်း

အမျိုးသားလွှတ်တော်သည် ၂၀၂၀ ခုနှစ် မတ်လတွင် ဇူလိုင်လအတွင်းက ပြည်သူ့လွှတ်တော်၌ ဆွေးနွေးနေသော ဆက်သွယ်ရေးကော်မရှင်ဥပဒေကြမ်းကို အတည်ပြုခဲ့သည်။ ဥပဒေကြမ်းသည် လိုင်စင်များချထားပေးခြင်းအပါအဝင် ဆက်သွယ်ရေးအတွက် စည်းမျဉ်းအသစ်တစ်ခုကို တည်ထောင်မည်ဖြစ်သည်။ အဆိုပါဥပဒေကြမ်းသည် ကော်မရှင်အသစ် ခန့်အပ်ခြင်း၊ တာဝန်ပေးခြင်းနှင့် လုပ်ငန်းလည်ပတ်ခြင်းဆိုင်ရာ ဥပဒေမူဘောင်ကို ပံ့ပိုးပေးမည်ဖြစ်သည်။ မြန်မာနိုင်ငံတွင် လွတ်လပ်သော ဆက်သွယ်ရေးဆိုင်ရာ စည်းကမ်းထိန်းသိမ်းရေးသည် လိုအပ်သည်။ လက်ရှိအချိန်တွင် ဆက်သွယ်ရေးဥပဒေတွင် ဆက်သွယ်ရေးဆိုင်ရာ စည်းမျဉ်းဥပဒေအား

ရည်ညွှန်းချက်တစ်ခုရှိပြီး ပြည်ထောင်စုအစိုးရအား “ ပြည်ထောင်စုအဆင့်တွင် သင့်လျော်သောပုဂ္ဂိုလ်”က ဦးဆောင်သည့် “ လွတ်လပ်သော မြန်မာနိုင်ငံဆက်သွယ်ရေးကော်မရှင်” ဖွဲ့စည်းရန်ညွှန်ကြားထားသည်။ မည်သို့ပင်ဆိုစေကာမူ ထိုသို့သောကော်မရှင်သည် အမှီအခိုကင်းလိမ့်မည်ဟု သေချာသည့် အသေးစိတ်အချက်အလက်များ ဖော်ပြထားခြင်းမရှိပါ။ နိုင်ငံတကာရှိ ပိုမိုကောင်းမွန်သောကျင့်ဝတ်များမှာ အခြေခံဥပဒေတွင် ထိုကဲ့သို့သောကော်မရှင်အဖွဲ့ဝင်များ ခန့်အပ်ခြင်းနှင့်၎င်းတို့၏ လွတ်လပ်မှုကိုကာကွယ်ရန် အခြားစည်းမျဉ်းများပါဝင်သော အသေးစိတ်စည်းမျဉ်းများပါ ဝင်ရန်ဖြစ်သည်။ ဤနယ်ပယ်တွင် ဆက်သွယ်ရေးကော်မရှင်ကို ဖန်တီးသည့် သီးခြားဥပဒေပြဋ္ဌာန်းခြင်းကို ကြိုဆိုပါသည်။

လက်ရှိသုံးသပ်နေသောဥပဒေကြမ်းသည် ၂၀၁၇ ခုနှစ်တွင် အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ထုတ်ဝေသော အများပြည်သူဆိုင်ရာဗားရှင်းနှင့် ဆင်တူပါက ကော်မရှင်သည် လွတ်လပ်၍ ဘက်မလိုက်သောအဖွဲ့ ဖြစ်ရမည်ဖြစ်သည်။ အဖွဲ့ဝင်များကို ရွေးချယ်ရေးကော်မတီမှ ရွေးချယ်သောအမည်စာရင်းများအရ သမ္မတက ခန့်အပ်သည်။ ရွေးချယ်ရေးကော်မတီသည် ဤရာထူးများကို လူသိရှင်ကြားကြေငြာရန်နှင့် ပွင့်လင်းမြင်သာသော ရွေးချယ်မှုလုပ်ငန်းစဉ်တွင် ပါဝင်ရန်လိုအပ်သည်။ ခန့်အပ်ခံရပြီးသော အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးကို သက်ဆိုင်ရာ စုံစမ်းစစ်ဆေးရေးကော်မတီမှ စုံစမ်းစစ်ဆေးပြီး ရာထူးမှထုတ်ပယ်ရန် သမ္မတအား အကြံပြုပြီးမှသာလျှင် သူ သို့မဟုတ် သူမ၏ သက်တမ်းမကုန်ဆုံးမီ ဖယ်ရှားနိုင်သည်။ ဆက်သွယ်ရေးဥပဒေနှင့် အီလက်ထရောနစ်အရောင်းအဝယ်ဥပဒေ အပါအဝင် အခြားဥပဒေများစွာမှ ချိုးဖောက်မှုများအား စုံစမ်းစစ်ဆေးရန် ကော်မရှင်ကဥပဒေကြမ်းအား ခွင့်ပြုလိမ့်မည်ဖြစ်သည်။ ထိုဥပဒေများတွင် လက်ရှိဆက်သွယ်ရေးကို ထိန်းညှိပေးသည့် စာတိုက်နှင့်ဆက်သွယ်ရေးဌာနကို ကိုးကား၍ ဆက်သွယ်ရေးကော်မရှင်၏ ရည်ညွှန်းချက်အား အစားထိုးသင့်သည်။

ဤအာမခံချက်များရှိသော်လည်း ကော်မရှင်သည် လွတ်လပ်သောကော်မရှင်ဖြစ်ကြောင်း သေချာစေသည့် ပြဋ္ဌာန်းချက်များမပါဝင်ပါ။ ရွေးချယ်ရေးကော်မတီကို အဖွဲ့ဝင် (၃) ဦး ဖြင့်ဖွဲ့စည်းထားခြင်းဖြစ်ပြီး ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်နာယက၊ ဆက်သွယ်ရေးဌာနမှ တာဝန်ရှိဝန်ကြီးတစ်ဦး၊ အမျိုးသားဆက်သွယ်ရေး အကြံပေးကော်မတီဥက္ကဋ္ဌမှ အမည်စာရင်း တင်သွင်းသော ဝန်ကြီးဌာနမှပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်သူ တို့ ဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း ဆက်သွယ်ရေးဝန်ကြီးဌာန ဝန်ကြီးသည် အမျိုးသားဆက်သွယ်ရေး အကြံပေးကော်မတီဥက္ကဋ္ဌကို ခန့်ထားခြင်းကြောင့် ယခင်က ရွေးချယ်ရေးကော်မတီ၏ ရာထူး ၃ ခုအနက်နှစ်ခုအား အဓိကထိန်းချုပ်ထားသည်။ ထို့အပြင် ဥပဒေကြမ်းမှ ကော်မတီသည်လွတ်လပ်ရမည်ဟု ကြေငြာသော်လည်း သမ္မတအားတာဝန်ယူမှု ရှိစေရန်လည်း စီစဉ်ထားသည်။

အကယ်၍ ဥပဒေမူကြမ်းအတည်ပြုပြီးပါက ၎င်းသည်ပိုမိုလွတ်လပ်သော ဆက်သွယ်ရေးကဏ္ဍကို ဖန်တီးရန် အရေးကြီးသောခြေလှမ်းတစ်ခု ဖြစ်လိမ့်မည်ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ကော်မရှင်၏ လွတ်လပ်မှုကိုခိုင်မာစေရန်အတွက် မူကြမ်းအားသိသိသာသာအားဖြည့်ရလိမ့်မည်ဖြစ်သည်။

ဤထုတ်ဝေမှုကိုဥရောပသမဂ္ဂ၏ ပံ့ပိုးမှုဖြင့်ထုတ်လုပ်ခဲ့သည်။ ၎င်းတွင်ပါ ဝင်သည့်အကြောင်းအရာများသည် CLD နှင့် IMS တို့၏တာဝန်သာဖြစ်ပါသည်။